

KERKÜK MESNEVİSİ

M. Nihat MALKOÇ

I.

Hüzünler katmerleşir yâdına sen düşende
Hasretin küllerini hatıralar eşende...
O mukaddes öfkenle gerilmiş yay gibisin
Hasretin göklerinde bir dolunay gibisin
Gözyaşına karışır yüreğimde sızılar
Alınyazına benzer, alnımdaki yazılar
Hoyratların dilinde her dem tutarsın yası
Ey acılar diyarı, Irak'ın Kosova'sı!...
Gözlerin ferisin sen, vicdanlarda miyarsın
Türk'ün kızıl elması, sen ne güzel diyarsın

Türk'ün namususun sen, bin yıllık vatanımız
Göğüs kafesimizde "Hakk" diye atanımız
Osmanlı zamanında ne günler görmüştün sen
Ulu çınar altında sefalar sürmüştün sen
Ey ümmetin yetimi, özlersin o günleri!...
Düşlerin aynasından gözlersin o günleri
Osmanlıya aittir toprağının tapusu
Yüreğine açılır muhabbetin kapısı
Hasretin siyahına gözümüzü boyarsın
Emsalini bulmak zor, sen ne güzel diyarsın

II.

Bağrına basarsın sen Türkmen'in balasını
Nasıl özlemez insan yurdunu, sılasını
Sen yanımızda olsan tuza ekmek banarız
Uzağına düşmüşüz, hasret içre yanarız
Ayırt etmek zor seni, sislere karışmışsın
Dünkü düşmanlarınla ne çabuk barışmışsın
Şimdi yorgun düşmüşsün, Bizans oyunlarından
Eksik olmaz yılanlar, sıcak koyunlarından
Gönül göklerimizden yıldız gibi kayarsın
Mecnûnlara Leylâ'sın, sen ne güzel diyarsın

Düşmana kan kusturur gök yeveli atların
Dünyayı çepeçevre kuşatır kanatların
İt izine karışmış ihtişamlı izlerin
Bugün dünden daha çok aşıkârdır gizlerin
Kor düşmüş yüreğine, cayır cayır yanarsın
Yüz yıllık yarasın sen, bugün hâlâ kanarsın
Bitmedi asırlardır İngiliz'in oyunu
Kurt diye gösteriyor palazlanmış koyunu
Düşmanın boğazına hançerini dayarsın
Zemheride güneşsin, sen ne güzel diyarsın

III.

Gözü nemli civanlar, hoyratlarımız yasta
Haçlı ruhu ölümü sunuyor altın tasta
Öldürmek peşindeler şifa bulmaz hastayı
Bölüşmek istiyorlar sofradaki pastayı
Kuşatmıştır her yeri kan ve barut kokusu
Uyumak ihanettir, bitsin bu kış uykusu
Bülbülün harimine dadanmıştır baykuşlar
Çökmüş damlarımıza kurşundan ağır kışlar
Som altın misalisin, sen yirmi dört ayarsın
Zifiri gecede ay, sen ne güzel diyarsın

Şahadete erişti kılıç tutan erlerin
Düşman çizmeleriyle işgal oldu yerlerin
Bu kokuşmuş zamanda kurt koyuna maskara
Cellat doktor olursa iyileşmez bu yara
Millet kaç kere gördü bu çirkin oyunları
Yüzsüz palikaryanın devrilsin boyunları
Öfkeler yalın kılıç, hava kurşundan ağır
Vicdanlar tuz buz olmuş; göz görmez, kulak sağır
Mâzinin sofrasında tıka basa doyersin
Seni anlatmak müşkül, sen ne güzel diyarsın

IV.

Hilâl'in tepesine zalim kondurmuş Haç'ı
İşgalciyi ülkende eylemişler baş tacı
Söyleyin kimler sildi kırmızı çizgileri
Hoyratlar taşıyamaz o yanık ezgileri
Gökler seni bekliyor, ey kanadı kırık kuş!...
Kararlı yürüyünce düze dönüşür yokuş
Böyle bulanık akmaz, sular bir gün durulur
Emperyalist zalime elbet hesap sorulur
Sen ki attığın taşı gediğine koyarsın
Biriciksin dünyada, sen ne güzel diyarsın

Hele bir yakına gel, oy benim can kardaşım!...
Sen yad elde kaldıkça dinmez gözümde yaşım
Bu topraklar ceddimin, ecnebiye hak değil
Kökün Oğuz Boyu'dur, bizlere Irak değil
Yüreklere yandırır hoyratlar ve ağıtlar
Kalemin hasretinden tutuşur ak kağıtlar
Boşa sevinir düşman, Türkmen'de er tükenmez
Mübarek alınlardan akar da ter tükenmez
Belki bizi de kadim bir kardaşın sayarsın
Şehrengizler güzeli, sen ne güzel diyarsın